

מערכות מתזים – הקשר בין התקנה ואחזקה

ההיסטוריה של מערכות המתזים בישראל נחלקת לשני עידנים: לפני תחילת הפעולה של המעבדה המוסמכת (מכון התקנים) ואחריה.

- בעידן טרום המעבדה, מי שתכנן את המערכת אישר את התאמתה לתקני המתזים (NFPA 13,20,23)
 - לאחר כינון פעילות המעבדה חל שיפור גדול בתכנון ובביצוע. נאמר לנו שבשנים הראשונות נפסלו 90% מהתוכניות שהוגשו ... אם זה היה אומנם המצב, ההתקנות בעידן טרום המעבדה, אינן תקינות ברובן הגדול.
- תקן האחזקה NFPA 25 הוא עצם מעצמותיו של NFPA-13 וממנו הוא נבע. עם התפתחות התקנים נולד תקן האחזקה מתוך רחמו של תקן NFPA 13 כתקן העומד בפני עצמו, אולם הזכרתו בתקן NFPA-13, קושרת בין התקנים קשר בלתי יינתק.
- אכן, בתעודת הבדיקה של מכון התקנים קיימת התניה המחייב ביצוע אחזקה לפי תקן האחזקה. מזווית הראייה של תקן האחזקה, הקבלן מחויב לבדוק את תקינות המערכת, אך אין הוא מחויב לחזור אחורה ולבדוק את התאמת המערכת הנבדקת לתקן ההתקנה.
- אולם הבעלים חייב להתייחס למצב של שינוי ייעוד. אם מתבצעת אחזקה לפי הסכם אשר משתמע ממנו שהאחריות עוברת לקבלן, הקבלן חייב לדווח על שינוי ייעוד.
- אלא שבפועל, הקבלן לא מתייחס לשאלה אם המערכת מתאימה לתקן מלכתחילה ולא לשינוי הייעוד שלה. הבעלים מקבלים מהקבלנים גושפנקא של תקינות המערכת, כאשר:
- המערכת לא התאימה לתקן כבר בעת ההתקנה מכיוון שלא הייתה השגחה על התכנון והביצוע,
 - קבלו אישור ממעבדה (אחרי 1996), אבל מאז חל שינוי ייעוד והמערכת כבר אינה מתאימה לייעודה.
- שירותי הכבאות וחברות הביטוח מקבלות אישורי תקינות למערכות שבאופן מהותי אינן תקינות. התופעה הזו היא מאוד נפוצה.

מאפיון מערכת מתזים ועד אחזקה שוטפת- מרוץ שליחים שלא מגיע למטרה – A9